

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113010656
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113010656.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému K. N., nar. XX.X.XXXX v B., pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods.2 písm.b), písm.c) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. septembra 2014, sp. zn. 6T/21/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. marca 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného K. N. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/21/2013 zo dňa 19.9.2014 bol obžalovaný K. N. uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods.2 písm.b), písm.c) Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 27.08.2012 v čase o 01,00 hod. spolu s A. N., vylákali pošk. A. A. pod zámienkou výmeny českých korún v sume 60 tis. Kč za eurá v sume 2.400,- € do osobného motorového vozidla zn. Ford Mondeo, EČV: TN XXX DO, do ktorého nastúpil pred reštauráciou Fontána v N. nad H. a následne prešli na parkovisko pred bývalý hotel Filagor v N. nad H., kde po zastavení si obv. K. N. z miesta spolujazdca presadol dozadu za sedadlo vodiča vedľa poškodeného a obv. A. N. zostal sedieť na sedadle vodiča, pričom mu povedali, že čakajú na človeka z F., ktorý poškodenému zamení české koruny za eurá, kde počas čakania si poškodený vypýtal na obidvoch telefonické kontakty, ktoré mu na kus papiera napísal obv. A. N., kde po asi pol hodine obv. A. N. zavolať tomu človeku z F., ktorý mu uviedol, že už je v hoteli Filagor Admiral v herni, na čo obv. K. N. vyzval poškodeného, aby mu dal peniaze, čo aj poškodený urobil a odovzdal mu do ruky sumu 60 tis. Korún českých, ktoré si obv. K. N. prepočítal a vrátil ich poškodenému so slovami, aby si ich znova prepočítal, lebo tam chýba 5.000,- Kč a po ich prepočítaní za pozornosti obv. K. N. aj obv. A. N. napočítal opäť sumu 60 tis. Kč, ktorú znovu odovzdal obv. K. N., ktorý povedal, že ide mu ich zameniť za eurá a keď chcel byť poškodený pri tejto výmene, obv. K. N. ho odbil tým, že ten človek si nepraje, aby tam bol niekto druhý pri výmene peňazí, pretože má nejaké rokovanie s človekom, ktorý je policajt, na čo otvoril obv. K. N. dvere a vystúpil z vozidla a smeroval ku bývalému hotelu Filagor, na čo poškodený vystúpil z vozidla a zakričal na obv. K. N., aby sa vrátil pod zámienkou, že mu chce niečo povedať a po nasadnutí si naspäť do vozidla tak, ako sedeli naposledy, povedal poškodený obv. K. N., že chce zameniť ešte sumu 20 tis. Kč, ktoré má vo vrecku a požiadal ho o vrátenie sumy 60 tis. Kč, aby ich tam doložil, kde obv. K. N. vrátil poškodenému sumu 60 tis. Kč, ktorý si ju prepočítal a keď ju držal v ruke, povedal im, že tých 20 tis. Kč nemá u seba, lebo by musel ísť pre ne domov a že zámenu urobia na druhý deň a nie takto v noci, na čo začali obaja obvinení kričať na poškodeného, že biznis je dohodnutý, že už od neho nejde odstúpiť, lebo ten človek čaká a počíta s tými peniazmi, na čo im poškodený povedal, že peniaze vymení iba za svojej prítomnosti, na čo mu obv. K. N. povedal, aby sa s ním nezahrával, lebo dostane bitku, do čoho sa vložil aj obv. A. N., ktorý mu povedal, že aby nerobil problémy, že všetko sa uskutoční tak, ako bolo dohodnuté a že nie sú podvodníci, s čím poškodený súhlasil, ale trval na tom, že bude prítomný pri výmene peňazí, na čo sa obv. K. N. tak rozčúľil, že poškodenému z ľavej ruky vytrhol obálku s peniazmi, na čo poškodený ani nestihol zareagovať a ako obv. K. N. držal obálku s peniazmi v ľavej ruke, túto si vložil do vzdialenejšieho

ľavého vrečka mikiny a povedal poškodenému, aby okamžite vypadol z auta, na čo sa poškodený ohradil so slovami, že čo to má znamenať a aby mu okamžite vrátil peniaze, kde ako si chcel pravou rukou zobrať naspäť obálku s peniazmi z ľavého vrečka mikiny obv. K. K.o, tak mu ju obv. K. N. svojou rukou odstrčil a viac sa s ním nebavil, len sa obv. K. N. cez poškodeného natiahol ku kľučke, ktorou otvoril zadné dvere na vozidle na strane spolujazdca a obidvoma rukami vysotil poškodeného z vozidla von tak, že poškodený dopadol na zem svojim pravým bokom a zostal sedieť na zemi, na čo obv. K. N. zabuchol dvere na vozidle a obv. A. N. naštartoval vozidlo a odišli smerom na kruhový objazd v centre mesta na neznáme miesto, pričom mu doposiaľ sumu 60 tis. Kč nezamenili za eurá a ani mu ju nevrátili, čím spôsobili poškodenému A. A., trvale bytom N. nad H., D. T. č. XXX/X škodu vo výške 60 tis. Kč, čo predstavuje po prepočte konverzným kurzom sumu 2.414,97 €.

Za to bol obžalovaný K. N. odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l) Tr. zákona a za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona a § 49 ods. 2 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.09.2012, sp. zn. 4T/71/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.09.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Napokon podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému A. A., bytom N. nad H., D. Y. XXX/X škodu vo výške X.XXX,XX Eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného A. A. podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na občianske súdne konanie.

Proti citovanému rozsudku okresného súdu podal ihneď po vyhlásení odvolanie obžalovaný K. N.. V písomných dôvodoch odvolania adresovaných odvolaciemu súdu uviedol, že žiada o ďalšie pojednávanie, nakoľko neboli vo veci vypočutí svedkovia a výpoveď poškodeného na okresnom súde nebola braná do úvahy, pričom by chcel dokázať svoju nevinu.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní, konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, zástupkyňa krajskej prokurátorky uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodený A. A. uviedol, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za správny a zákonný, aj pokiaľ ide o výrok o náhrade škody.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd uvádza, že z trestného spisu a zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 19.09.2014 (č.l. 179-182) vyplýva, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný K. N. po tom čo bol poučený o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a následkoch takéhoto vyhlásenia, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Následne na súdom kladené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal kladne, pričom bol tiež súdom poučený o tom, že súdom prijaté vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Po zistení stanovísk poškodeného a prokurátora, ktorí navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, okresný súd rozhodol tak, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného K. N. prijal a súčasne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Na základe takto prijatého vyhlásenia, okresný súd uznal obžalovaného vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20

k § 212 ods.2 písm.b), písm.c) Tr.zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, ktorý obžalovaný nepoprel.

Keďže ako už je uvedené vyššie prijaté vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods.1 písm. c) Tr.por. a odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku chyby odvolaním nevytýkané týkajúce sa zisteného skutkového stavu a správnosti postupu konania súdu prvého stupňa v tomto smere predchádzajúce a odôvodňujúce podanie dovolania podľa § 371 ods.1 písm. c) Tr.por., preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o právnej kvalifikácii skutku, treste a náhrade škody.

Pokiaľ ide o právne posúdenie skutku, okresný súd správne uznal obžalovaného vinným z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods.2 písm.b), písm.c) Tr.zák. Je nepochybné, že konaním uvedeným v skutkovej vete naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu, pretože si spoločným konaním prisvojil cudziu vec, ktorú mal iný pri sebe tým, že sa jej zmocnil a bezprostredne po čine si pokúsil vec uchovať násilím.

Preskúmajúc na základe podaného odvolania napadnutý výrok o treste odvolací súd zistil, že aj v tomto smere je napadnutý rozsudok správny a zákonný. Pri rozhodovaní o potrestaní obžalovaného prvostupňový súd správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a účelu trestu a prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohŕnku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Obžalovanému bola v zmysle § 36 písm. l) Tr.zák. vzhľadom na jeho vyhlásenie priznaná poľahčujúca okolnosť, že sa k činu priznal a tento oľutoval. O osobe obžalovaného bolo zistené, že v minulosti bol viackrát priestupkovo riešený, naposledy v roku 2012 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Súдне trestaný bol doposiaľ 5- krát. V posledných troch prípadoch išlo najskôr o odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 5T/24/2009 zo dňa 13.5.2010, právoplatného dňa 8.11.2010, pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 1 rok nepodmienečne do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom ďalším trestným rozkazom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 2T/40/2010 bol uznaný vinným pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm.b) Tr. zákona s uložením súhrnného trestu nepodmienečne na 1 rok a 6 mesiacov do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 5T/24/2009. Z tohto výkonu trestu bol dňa 5.4.2012 uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 1Pp/15/2012 podmienčne prepustený so skúšobnou dobou na 2 roky. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 4T/71/2011 zo dňa 6.9.2012, právoplatným dňa 10.9.2012, odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pričom mu bol uložený podmienčný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 6 mesiacov do 10.3.2014. Z uvedeného vyplýva, že prejednávany skutok obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe po podmienčnom prepustení z výkonu trestu, pričom v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebolo rozhodnuté o osvedčení sa v skúšobnej dobe. Vzhľadom na vyššie uvedené boli splnené zákonné podmienky pre ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 4T/71/2011 zo dňa 6.9.2012 a s prihliadnutím na ustanovenie § 49 ods.2 Tr.zák. súd musel ukladať za prejednávany skutok nepodmienečný trest odňatia slobody. Vychádzajúc z trestnej sadzby ustanovenia § 212 ods.2 Tr.zák. upravenej podľa § 38 ods. 2, § 38 ods.3 Tr.zák., za použitia § 42 ods.1, § 41 ods.1 Tr.zák., s prihliadnutím na osobu obžalovaného, za súčasného zohľadnenia všetkých ostatných skutočností dôležitých z hľadiska ukladania trestu, aj odvolací súd skonštatoval, že súdom prvého stupňa uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.09.2012, sp. zn. 4T/71/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.09.2012, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, je primeraný a bude ním splnený jeho účel. Keďže obžalovaný pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti už bol v posledných desiatich rokoch za úmyselný trestný čin vo výkone trestu, správne bol na výkon trestu zaradený v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, poškodený A. A. si včas a riadne uplatnil škodu spôsobenú trestným činom obžalovaného a to vo výške 2.414,97 €. Nakoľko však bolo zistené a preukázané, že v priebehu

konania obžalovaný uhradil poškodenému časť škody vo výške 150 €, správne súd prvého stupňa rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne A. A., bytom N. nad H., D. X.XXX,XX XXX/X škodu vo výške 2.264,97 Eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom so zvýškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na občianske súdne konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a toto podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.